

за ми, че е близу часътъ на смърть-тъ ми и нѣма да видѣшъ вече отечеството си! Жестоко непостоянство на честь-тъ! Пулоский пада жъртва за американскѫтъ свободѫ, когато Поляцътъ сѫ подъ иго!..

“Дѣто и да бѫдешь Любинскій, дѣто и да ся намѣришъ, умразата ти никога да не отпада! Ты ся би толкозъ славно за Полшъ! Нека споменътъ на

бѣше отъ най напрѣль землемѣрецъ машинистъ, послѣ чиновникъ на гражданскутъ стражъ въ войнкѫ на Англичанитъ противу Французытъ въ Канадѫ (1754 – 1760) дѣто съ прѣимущество та си и провѣзведенъ бы пълковникъ.

Въ размирицѫтъ на Англійскытъ колоніи, бѣше единъ отъ седемъ тѣ съвѣтници на Виргинії въ Бостонскыйтъ съборъ (1774), и на 1775 прѣдадохъ му военачалството надъ Angloамерикanskѫтъ войскѫ. Съ рѣдкѫтъ си разумность, постоянство и способность допълни недостатокътъ въ срѣдствата на новатъ си войскъ и отблъсня нападеніята на опытнытъ Англійски воеводи Хоба, Клитона, Бургуина и Кернуала. Слѣдъ доста славни и трудни подвиги сполучи да обсади послѣдній-тъ въ Йорк-Тоунъ, и принуди го да направи договоръ съ него (1781), слѣдъ който настанѣ мириятъ въ Версалії, и ирипознаваніето на Америкanskѫтъ независимость отъ Англії (1783). Тогази Вашингтонъ спокойно распусня войскѫтъ си, напусня военачалническѫтъ си службѫ и ся завърши въ частный си животъ.

Когато ся състави редовно Правителство (1789) Вашингтонъ быде избранъ прѣдседателъ на съединеніето за четири години; а на 1793 быде вторично избранъ още за четири години: на 1797 сложи властъ-тъ отъ себе си и живѣше пакъ частно. Поминъ ся на 1799. Счита ся отъ всички изобщо като единъ отъ най-мудрѣтъ и най-добрытъ мѫжіе, които сѫ бывали народни управители, като неустрашимъ войнъ, и като великодушенъ гражданинъ.